

TJEDNI ŽUPNI RASPORED

PONEDJELJAK — 27.03.2023. 08.00 sveta Misa	ČETVRTAK — 30.03.2023. 19.00 sveta Misa
UTORAK — 28.03.2023. 19.00 sveta Misa 20.00 proba župnog zbora	PETAK — 31.03.2023. 18.30 Križni put 19.00 sveta Misa
SRIJEDA — 29.03.2023. 08.00 sveta Misa	SUBOTA — 01.04.2023. PRVA SUBOTA 18.30 Živa Krunica / sv. Ispovijed 19.00 sveta Misa

NEDJELJA – 02.04.2023.: MASLINSKA — CVJETNICA

10.00	PROCESIJA OD KRIŽA I ŽUPNA SVETA MISA
11.30—17.45	<i> cjelodnevno euharistijsko klanjanje zaključak euharistijskog klanjanja</i>
18.00	<u>KRIŽNI PUT</u>
19.00	SVETA MISA

**ŽUPNI URED OTVOREN:
PETAK, 31.03.2023. OD 10.00 DO 12.00 SATI**

MISNE NAKANE KROZ SLJEDEĆI TJEDAN:

27.03.	+ Dalo i Ante Simonetti	31.03.	po nakani
28.03.	+ Mate Simonetti	01.04.	+ Vlado Bolkovac
29.03.	+ Anton i Štefica Crvić	02.04.	10.00: za narod (pro populo) 19.00: po nakani
30.03.	+ Vjekoslav i Ana Ptiček		

župni ured Rođenja BDM, Placa 3, HR 51512 Njivice
odgovara: vlč. M^o Josip Vidas, župnik
tel: 051/846-163 e-mail: info.zupanjivice@gmail.com
web adresa: www.zupa-bdm-njivice.hr
ERSTE račun: HR62 2402 0061 1001 2256 9

LISTIĆ ŽUPE NJIVICE

26.III.2023.

V. KORIZMENA NEDJELJA

Godina: X
Broj: 563

Iz Evanđelja po Ivanu (Iv 11,1 — 45)

U ono vrijeme: Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i sestre joj Marte. Marija bijaše ono pomazala Gospodina pomašću i otrla mu noge svojom kosom. Njezin dakle brat Lazar bijaše bolestan. Sestre stoga poručihše Isusu: »Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je.« Čuvši to, Isus reče: »Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji.« A Isus ljubljaha Martu i njezinu sestru i Lazara. Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio. Istom nakon toga reče učenicima: »Pođimo opet u Judeju!« Kažu mu učenici: »Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?« Odgovori Isus: »Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta. Hodi li tko noću, spotiče se jer nema svjetlosti u njemu.« To reče, a onda im dometnu: »Lazar, prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga.« Rekoše mu nato učenici: »Gospodine, ako spava, ozdravit će.« No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomisliše da govori o spavanju, o snu. Tada im Isus reče posve otvoreno: »Lazar je umro. Ja se radujem što ne bijah ondje, i to poradi vas - da uzvjerujete. Nego pođimo k njemu!« Nato Toma zvani Blizanac reče suučenicima: »Hajdemo i mi da umremo s njime!« Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike petnaest stadija. A mnogo Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju zbog brata njihova. Kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je Marija ostala u kući. Marta reče Isusu: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.« Kaza joj Isus: »Uskrsnut će brat tvoj!« A Marta mu odgovori: »Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.« Reče joj Isus: Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?« Odgovori mu: »Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!« Rekavši to ode, zovnu svoju sestru Mariju i reče joj krišom: »Učitelj je ovdje i zove te.« A ona, čim doču, brzo ustane i pođe k njemu. Isus još ne bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje ga je Marta susrela. Kad Židovi, koji su s Marijom bili u kući i tješili je, vidješe kako je brzo ustala i izišla, pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati. A kad Marija dođe onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama govoreći: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro.« Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu i uzbuđen upita: »Kamo ste ga položili?« Odgovoriše mu: »Gospodine, dođi i pogledaj!« I zaplaka Isus. Nato su Židovi govorili: »Gle, kako ga je ljubio!« A neki između njih rekoše: »Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?« Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovjedi: »Odvalite kamen!« Kaže mu pokojnikova sestra Marta: »Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan.« Kaže joj Isus: »Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?« Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: »Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao.« Rekavši to povika iza glasa: »Lazare, izlazi!« I mrtvac iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: »Odriješite ga i pustite neka ide!« Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovaše u nj.

Riječ Gospodnja.

JA SAM USKRNUĆE I ŽIVOT.

LAZARE IZIĐI

Lazarovo uskrišenje posljednje je od sedam Isusovih znamenja koja su opisana u Ivanovu evanđelju. U ovaj događaj uključeno je više osoba: Isus, njegovi učenici, Lazarove sestre Marta i Marija, mnoštvo naroda koje je bilo na Lazarovu grobu. Na kraju tu je i sam bolesni, mrtvi, pokopani i uskrišeni Lazar. Lazar inače u čitavom događaju ne progovara ni riječi. On šutljivo podnosi svoja različita životna stanja. Kad je obolio, ne on, nego

njegove sestre to javljaju Isusu. One žele da Isus dođe i ozdravi ga. U Evanđelju po Ivanu Lazar nije spomenut prije ovoga trenutka, ali sada doznajemo da je on bio Isusov prijatelj. Pa ipak Isus na vijest o njegovoj smrti ne žuri u Betaniju. Štoviše, čini se kao da upravo čeka da Lazar umre, pa da tek onda odgovori na poziv njegovih sestara. Svojim učenicima rekao je da Lazarova bolest nije na smrt, nego na slavu Božju.

Slično je Isus rekao i o slijepcu od rođenja kada su ga učenici pitali zbog čega se slijep rodio: je li sagriješio on ili njegovi roditelji? Isus je odgovorio da nije sagriješio ni on ni njegovi roditelji nego je slijep zato da sa na njemu očituju djela Božja. Sada se upotrebljava drugi izraz. Ne govori se o djelima Božjim, nego o slavi Božjoj. Ali to je zapravo isto. Djela Božja su slava Božja. Slijepac nije kriv što se slijep rodio, niti je Lazar kriv što je umro. Ne radi se o grijesima, nego o teškim i bolnim činjenicama u kojima se može očitovati Božja slava. U slučaju slijepca od rođenja to se dogodilo tako što mu je Isus darovao vid, a u slučaju mrtvoga Lazara tako što ga je Isus vratio u život. Isus nas poučava da ne očajavamo u teškim situacijama i da prihvaćamo bolne činjenice sa sviješću da se radi o prolaznim stvarima. Bolesti, nesreće i sama smrt stvarnost su našega života, ali nisu izvan Božje vlasti.

Pogrešno je stoga uzimati ih kao dokaz za to da Boga nema. Kad bi Bog postojao – često se čuje – ne bi dopustio toliku patnju na zemlji. Moramo priznati da je to ipak snažan argument za gubljenje vjere. Ali ako tko izgubi vjeru zbog bolesti, patnje i smrti, znači da toj vjeri nedostaje jedna važna komponenta. Možemo je nazvati eshatološkom, onom koja odgovara na pitanje o konačnoj ljudskoj sudbini. Vjernik koji se pokoleba zbog prolaznih nevolja treba se sjetiti da čovjekovo traganje za srećom ne može imati svoj konačni cilj u nečemu što je prolazno i propadljivo. Sreća se ne postiže ispunjenjem ove ili one dobre ali prolazne želje, nego ispunjenjem smisla svojega života u njegovu izvoru – u Bogu. Isus ne žuri svom bolesnom prijatelju Lazaru ne samo zato što čeka da on umre, pa da njegovim uskrišenjem Isus pokaže da djeluje u snazi Boga koji može i mrtve oživiti. Isus pušta Lazara da umre i zato jer je za Isusa smrt samo san. Kad je rekao svojim učenicima da Lazar spava, oni su mislili da se radi o spavanju u doslovnom smislu riječi i smatrali nepotrebnim da Isus uopće ide u Betaniju. Spavanje je, naime, dobar znak. Ako bolesnik može spavati, to znači da organizam prikuplja snagu za zdrav život. Dok spava, u čovjeku se događaju tjelesni procesi u kojima se obnavlja životna snaga.

Lazarova smrt bijaše nužna da s već ukopanim Lazarom uskrsne vjera učenika.

Dok spava, čovjekovo se tijelo ne raspada, nego naprotiv, obnavlja se, razvija, i ozdravlja. Sve to pokazuje nam što je smrt iz Isusove perspektive. To je stanje u kojem njegov prijatelj Lazar neće ostati, ali se niti neće sam probuditi.

Kao što svaka usporedba 'šepa' tako je i s ovom između sna i smrti. U uspoređivanju uvijek postoji jedan nedostatak koji može biti silno važan za ispravno shvaćanje usporedbe. Iz prirodnoga tjelesnoga sna, čovjek se po zakonu tijela u svoje vrijeme sam probudi. Ali tako nije sa smrtnim snom. Lazar se neće sam probuditi. Probudit će ga Isus. I to nakon molitve Ocu koja potvrđuje Isusov božanski identitet. Molitvom, u kojoj se obraća Ocu koji ga uvijek uslišava, Isus nas poučava da uskrsnuće nije ljudsko nego Božje djelo. Vjerovati u uskrsnuće znači vjerovati u Boga.

Budući da su sva znamenja koja je Isus učinio zapisana da vjerujemo u njega kao Sina Božjega i da vjerujući imamo život u imenu njegovu, nije slučajno da finalno znamenje sadrži uskrišenje Isusova bolesna, nemoćna i umrla prijatelja Lazara. Isus je silno volio svoga prijatelja Lazara. Tu ljubav nije mogla uništiti ni smrt. U tom smislu možemo reći da je uskrsnuće naravna posljedice Isusove ljubavi. U Isusovoj ljubavi jednostavno ne može biti drukčije. Svatko tko sluša njegov glas i odaziva se na njegov poziv oživljava iz mrtvih. A živ čovjek ne može se sakriti. Uskrišeni Lazar postao je živo svjedočanstvo za mnoge koji su vidjevši što je Isus učinio povjerovali u njega.

No nisu svi zbog Lazara povjerovali u Isusa. Neki su pokazali samo znatiželju, a glavari svećenički htjeli su ubiti i Isusa i Lazara. Premda negativna reakcija na očitovanje Božje slave kod onih koji vjeruju u Isusa izaziva bol, ipak i to je znak da je bitna oznaka oznaka vjere sloboda. Isus je učinio mnoga čudesna i moćna Božja djela, ali u svemu tome Bog ostaje dovoljno skrovit da nitko u njega ne mora vjerovati prisilno.

“VRATITE SE K MENI SVIM SRCEM SVOJIM! (...)

RAZDERITE SRCA SVOJA,

**A NE HALJINE! I VRATITE SE
GOSPODINU, BOGU SVOJEMU”**

čišćenje crkve	Mirijana Šamanić / Vesna Jagarinec
otključavanje crkve	dobrovoljci
čitači Nedjeljom	Marija Lekčević/ Inga Tibljaš / Merica Franki
mežnjar	Vinko Gluvaković

